

Mál nr. 54/2020**M og
V v/ óþekkts ökutækis A****Ágreiningur um bótaskyldu vegna líkamstjóns af völdum óþekkts ökutækis.****Gögn.**

Málskot, móttakið 12.2.2020, ásamt fylgigögnum og síðari athugasemdum.
Bréf V, dags. 26.2.2020.

Málsatvik.

Hinn 19. júlí 2019 kom M að eigin frumkvæði á lögreglustöð í Reykjavík og greindi frá því að hann hafi að kvöldi 7. sama mánaðar verið að vinna við að sprauta þak á húsi við Ármúla 37. Að verkinu loknu, er hann var að ganga frá búnaði sínum, hafi sprautubysa legið lítillaga úti á götunni eða um 50 cm frá gangstéttarbrún. Þá hafi lítilli hvíttri sendibifreið verið ekið eftir götunni yfir sprautubyssuna og eyðilagt hana og án þess að ökumaður hafi stöðvað. Hafi M stokkið upp í bifreið sína og ekið á eftir óþekktu bifreiðinni sem hafi stöðvaði gegnt rauðu ljósi á gatnamótum Ármúla og Grensásvegur. Hafi hann farið út úr bifreið sinni og tekið ökumann óþekktu bifreiðarinnar tali. Eftir nokkur samskipti hafi ökumaður óþekktu bifreiðarinnar ekið af stað gegnt rauðu ljósi, greinilega til að stinga af. Hafi M þá náð að grípa í hliðarspegil bifreiðarinnar og hlaupið með fram henni. Hann hafi bankað í hliðarrúðu bifreiðarinnar í því skyni að fá ökumanninn til að stöðva. Ökumaðurinn hafi hins vegar aukið ferðina þrátt fyrir að hann hafi vitað að M hafi haldið í hliðarspegilinn. Hafi ökumaðurinn aukið hraðann það mikið að fætur hans hafi ekki snert jörðina. Hafi hann þá misst takið á speglinum og fallið í jörðina. Það hafi gerst á miðjum gatnamótum Ármúla og Grensásvegur.

M leitaði á bráðamóttöku Landspítalans 11. júlí, eða fjórum dögum eftir umrætt atvik. Í skráningu spítalans vegna komunnar þangað segir að M hafi lýst atvikinu sem að framan greinir. Við skoðun reyndist M vera með stífan háls og þreifieymsli beggja vegna við hálsliðsfestingar og vöðva en ekki hryggindum. Hann hafi greinilega verið með vöðvaeymsli þar en samt með „full range“ á hálsliðum í hreyfingu. Hann hafi verið með sár um 4x2 cm að stærð „lateralt, proximalt“ á vinstri kálfa. Það hafi verið „crust yfir. superficial sár.“ Einnig hafi hann verið með bólgu yfir miðju læri „anterior.“ greinileg „asymmetria“ yfir læri miðað við vinstra læri, einnig þreifiaumur, en ekki að sjá „hematoma“.

M hefur krafist þess að fá tjón sitt bætt hjá V. V hafnaði bótaskyldu með vísan til þess að samkvæmt þeirri atburðarás sem M hefur lýst hafi hann sjálfur valdið tjóninu með stórkostlegu gáleysi.

Álit.

Samkvæmt 2. mgr. 20. gr. reglugerðar nr. 424/2008 um lögmæltar ökutækjatrýggingar, sem var í gildi þegar atvikið varð, skal V greiða tjónþola bætur fyrir líkamsáverka eða missi framfaranda vegna slyss á Íslandi ef ætla má að tjónið hafi hlotist af notkun óþekkts vélknúins ökutækis. Greiðist bætur fyrir líkamstjón skulu jafnframt greiðast bætur fyrir munatjón vegna sama tjónsatviks. Skulu bæturnar greiðast á grundvelli gildandi umferðarlaga, sbr. 4. mgr. sömu greinar. Samkvæmt 1. mgr. 88. gr. þágildandi umferðarlaga nr. 50/1987 skal sá sem ábyrgð ber á skráningarskyldu vélknúnu ökutæki bæta það tjón sem hlýst af notkun þess enda þótt tjónið verði ekki rakið til bilunar eða galla á tækinu eða ógætni ökumanns. Þó má lækka eða fella niður bætur fyrir líkamstjón ef sá sem varð fyrir tjóni var meðvaldur að tjóninu af ásetningi eða stórkostlegu gáleysi, sbr. 2. mgr. sömu greinar.

Samkvæmt gögnum málsins greinir aðila ekki á um það að atvik hafi orðið með þeim hætti sem M hefur greint frá. M greip um hliðarspegil hinnar óþekktu bifreiðar þegar henni var ekið af stað jafnvel þótt hann hafi gert sér grein fyrir að ökumaður bifreiðarinnar væri að hverfa af vettvangi. M mátti gera sér ljósa grein fyrir að hann gat ekki stöðvað för bifreiðarinnar af vettvangi með því að grípa um spegilinn. Með þessu stefndi hann hins vegar sjálfum sér í mikla hættu og þá sérstaklega eftir að bifreiðin var komin á nokkra ferð. Burtséð frá saknæmri háttsemi stjórnanda óþekktu bifreiðarinnar voru viðbrögð M sérstaklega alvarleg og háskaleg með því að halda í spegilinn svo lengi sem raunin var og dragast með bifreiðinni þannig að fætur hans lyftust frá jörðu. Verður að virða þessa háttsemi M til stórkostlegs gáleysis sem leiðir til þess að rétt þykir að skerða bætur til hans um 2/3 hluta með

vísan til 2. mgr. 88. gr. laga nr. 50/1987. Af því leiðir að M telst eig að rétt á að fá tjón sitt bætt að 1/3 hluta hjá V.

Niðurstaða.

M á rétt á að fá tjón sitt bætt að 1/3 hluta hjá V.

Reykjavík, 26. mars 2020.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.